

Gods weg

Ds. D.W. Tuinier – Handelingen 18: 24-28

Zingen: Psalm 33: 6
Lezen: Hand. 18 : 18-28
Zingen: Psalm 25: 2, 4
Zingen: Psalm 43: 3
Zingen: Psalm 64:10
Zingen: Psalm 113: 1

Gemeente, Gods Woord ligt open bij een geschiedenis in Handelingen 18. Met de hulp des Heeren vraag ik uw aandacht voor de verzen 24 tot en met 28. Ik lees u alleen nog het tweede gedeelte van vers 26:

En als hem Aquila en Priscilla gehoord hadden, namen zij hem tot zich en legden hem de weg Gods bescheidenlijker uit.

Wij vragen uw aandacht voor: De weg Gods.

Drie aandachtspunten:

1. De weg Gods is voor Apollos verborgen (vers 24 en 25).
2. De weg Gods wordt door Aquila en Priscilla uitgelegd (vers 26).
3. De weg Gods wordt door Gods Geest gezegend (vers 27 en 28).

1. De weg Gods is voor Apollos verborgen

Gemeente, de apostel Paulus heeft zijn tweede zendingsreis achter de rug. Hij is zojuist begonnen met zijn derde reis. U leest het in vers 22: *En als hij te Cesarea was gekomen, ging hij op naar Jeruzalem, en de gemeenten gegroet hebbende, ging hij af naar Antiochië.*

Via Caesarea en Jeruzalem komt hij dus in Antiochië. Daar blijft hij een poosje. In vers 23 staat dat hij zijn derde zendingsreis begint: *En als hij aldaar enige tijd geweest was, ging hij weg, en doorreisde vervolgens het land van Galatië en Frygië, versterkende de discipelen.* Vanuit Antiochië, zijn zendende gemeente, reist Gods knecht dan door het land Galatië en Frygië. Daarna reist hij langzaam maar zeker naar het westen.

Zijn reisdoel is Efeze. Daar vinden we hem aan het begin van hoofdstuk 19. Maar voordat zijn verblijf in Efeze wordt beschreven, wordt ons in het gedeelte dat voor ons ligt het één en ander verteld over een zekere Apollos.

Wie is Apollos? Wat lezen we over hem in de Bijbel?

U leest in onze tekst: *En een zekere Jood, met name Apollos, van geboorte een Alexandrijn.* Apollos is dus een Jood uit de verstrooiing, uit de diaspora. Hij is geboren in

Alexandrië, in Egypte. Hij heeft een Griekse naam. Hij is genoemd naar de Griekse afgod Apollo. Hiermee heeft u direct een indruk welke achtergrond hij heeft. Zijn ouders hebben hem de naam van die Griekse afgod Apollo gegeven. Dit staat God echter niet in de weg om Zijn genade in deze jonge Apollos te verheerlijken.

Deze geboren en getogen Alexandrijn komt op een gegeven ogenblik in Efeze. Lukas, de schrijver van de Handelingen, schrijft in vers 24 dat hij een welbespraakt man is. Ook is hij machtig in de Schriften.

Wat betekent dat?

Naast een helder verstand heeft de Heere Apollos grote genade en gaven gegeven. Hij is zeer intelligent. Er staat in vers 25 dat hij vurig van geest is en welbespraakt. Hij hoeft niet naar woorden te zoeken. Hij is afgestudeerd en cum laude geslaagd voor het vak welsprekendheid. Het resultaat is dat hij een boeiend spreker is, doorkneet in Gods Woord, het Oude Testament. Calvijn zegt: hij is in alle strijd de sterkste met het Woord van God in zijn hand. Met zijn grote gaven van hart en hoofd kan Apollos zijn sterkste tegenstander de mond snoeren.

Weet u daarmee genoeg? Vindt u die jonge Apollos niet bijzonder?

Gemeente, als er niet meer is, is het tekort. Daarmee kunt u niet voor God bestaan. God zij dank staat er meer van hem beschreven. U leest het in vers 25. Het is een wonder van Gods eeuwige en eenzijdige zondaarsliefde dat we lezen dat Apollos in de weg, in de leer des Heeren onderwezen is. Eigenlijk staat er: hij is van bovenaf gecatechiseerd.

Het woordje catechisatie wordt in de oorspronkelijke tekst genoemd. Met andere woorden: Apollos heeft een plaatsje op de leerschool van Gods Geest. Hij is leerling op de school van de Heere Jezus, de opperste Wijsheid. Hij is door God Zelf onderwezen. Daar gaat het om. Dat is hoofdzaak. Dat is het belangrijkste. Neemt u dat mee..?

Van Apollos geldt - moge dat ook van ons gelden-: 'Wie Hem nederig valt te voet, zal van Hem zijn wegen leren.' Het Woord van God is voor hem een kracht Gods tot zaligheid. Gods Woord is voor hem een zaad van wedergeboorte.

Gelukkige Apollos. Je hebt een plaats aan de voeten van de grote Leermeester. Je kent een gebedsleven. Je beoefent de verborgen omgang met God. Je weet wat het is om onderwezen te worden in de weg des Heeren.

Op die school, gemeente, op de school van de Heere Jezus is nog plaats. Ook vandaag. Naast Apollos, die beroemde redenaar, die volle kerken trekt. De mensen hangen aan zijn lippen. De beroemde jonge theoloog, die te Efeze komt, machtig in de Schriften en leerling op de school van de Heilige Geest. Naast hem is nog plaats. Ook Apollos en al Gods kinderen groeien nooit boven het gebed uit wat we samen hebben gezongen:

Heer', ai maak mij Uwe wegen,
door Uw Woord en Geest, bekend.
Leer mij, hoe die zijn gelegen,
en waarheen G'Uw treden wendt;

Apollos is ook vurig van geest. Hij is jong, net afgestudeerd en spreekt volgens vers 25 *naarstiglijk de zaken des Heeren, wetende alleenlijk de doop van Johannes*. Hij komt in

Efeze en preekt in de synagoge. Hij spreekt met macht, met gezag en autoriteit. Hij weet wat hij zegt. Hij meent wat hij zegt. Het komt regelrecht uit zijn hart. Hij doorleeft wat hij preekt.

Apollos spreekt en leert... Dagelijks houdt hij de mensen Gods Woord voor, in alle ernst, met de liefde van zijn hart en met bewogenheid. Dat doet hij naarstig, zeer nauwgezet en vurig van geest. Hij doet er alles aan om Gods Woord na aan de harten van zijn hoorders te leggen.

Wetende alleenlijk van de doop van Johannes, zo leest u in onze tekst.

Wat betekent dat?

Wel, er is nog iets in zijn prediking wat ontbreekt. Hij weet alleen van de doop van Johannes. Hier wordt Johannes de Doper bedoeld. Apollos is in Alexandrië in contact gekomen met volgelingen van Johannes de Doper. Van hen hoort hij over Jezus van Nazareth. Door Goddelijke genade komt hij tot geloof. Kort daarna wordt hij door de discipelen van Johannes gedoopt. Maar... als hij in Efeze preekt mist hij nog het volle licht op het volbrachte werk en de gezegende Persoon van de Heere Jezus Christus.

U kunt hem vergelijken met de jongeren van de Heere Jezus vóór Goede Vrijdag en Pasen. Apollos weet van de doop van Johannes. Maar hij is nog blind voor de diepe en betekenisvolle rijkdom van het borgwerk en de Persoon van de Middelaar. Er is bij hem een gebrekkige kennis van de weg Gods. Jezus Christus kent hij – al is het in beginsel – wel als Profeet, maar als het gaat om Zijn Priesterlijk werk, dan is de weg Gods – dat is het volbrachte werk van de Christus der Schriften – nog verborgen voor hem.

Apollos moet nog veel leren. Maar hij moet nog veel meer afleren. Daarvoor gebruikt God Aquila's en Priscilla's. Wat een zegen als God je in je leven, in al je ambtelijke bediening, een Aquila en een Priscilla geeft, die Apollos, en u en mij de weg Gods, de weg tot God in Jezus Christus, bescheidenlijker uitleggen.

We gaan nu eerst samen zingen. Psalm 43 vers 3:

Zend, Heer', Uw licht en waarheid neder,
En breng mij, door dien glans geleid,
Tot Uw gewijde tente weder;
Dan klimt mijn bange ziel gereder
Ten berge van Uw heiligheid,
Waar mij Uw gunst verbeidt.

De weg Gods, voor Apollos verborgen. We letten nu ten tweede op:

2. De weg Gods, door Aquila en Priscilla uitgelegd

Het is zaterdagmorgen, de joodse zondag. De synagoge van Efeze stroomt vol. Apollos preekt! Veel mensen zijn gekomen om naar hem te luisteren. U leest in vers 26: *En deze (Apollos) begon vrijmoediglijk te spreken in de synagoge.*

Onder zijn aandachtig gehoor zitten twee eenvoudige mensen. Zij heten Aquila en Priscilla. Ze zijn nog vrij onbekend in Efeze. Weinig mensen kennen hen. Ze komen uit Rome. Door de wrede vervolgingen van keizer Claudius zijn ze naar Korinthe gevlucht. Daar hebben zij zich als tentenmakers gevestigd.

Door Gods aanbiddelijke voorzienigheid komen zij daar in aanraking met de apostel Paulus tijdens zijn tweede zendingsreis. Er vallen banden met hem, niet alleen beroepshalve, Paulus is immers ook tentenmaker maar Gods Geest legt vooral zielenbanden! Het zijn geestelijke banden.

De verbondenheid is zo hecht, dat na verloop van tijd, als Paulus naar Efeze verhuist, Aquila en Priscilla met hem meegaan. Vandaar dat wij dit echtpaar in Efeze tegenkomen. Op een gegeven ogenblik reist Paulus weer verder en Aquila en Priscilla blijven in Efeze wonen en werken. Op deze zaterdagmorgen treffen we hen in de synagoge aan, onder het talrijke gehoor van de jonge Apollos.

U leest in vers 26: *En als hem Aquila en Priscilla gehoord hadden.*

Uit alles blijkt in deze geschiedenis dat zij God vrezen. Nee, wat opleiding betreft, kunnen zij niet in de schaduw van Apollos staan. Zij weten niet wat een universiteit is. Ze hebben nog nooit van een hogeschool of van colleges gehoord. Misschien kunnen ze niet eens lezen of schrijven...

Daar tegenover weten zij wel wat oefeningen in de genade zijn! Aquila en Priscilla zijn twee eenvoudige kinderen van God, die door Gods Geest zijn ingeleid in de heilgeheimen, in de verborgenheden van zalig worden, *enkel* uit genade om de verdiensten van hun Zaligmaker, de Heere Jezus Christus. Ze zijn beiden door God geleerd. Beiden hebben *geestelijk* onderscheidingsvermogen.

Ze zijn niet onder de indruk van de welsprekendheid en de geleerdheid van Apollos. Ze luisteren eenvoudig, eerbiedig en heilbegerig naar de *inhoud* van zijn preek. Het gaat hen niet zozeer om de *vorm*, maar om de inhoud van de preek. Ze zitten ook niet kritisch onder zijn gehoor. Ze zitten er hongerend en dorstend om de weg Gods, om de zaken des Heeren te horen uitleggen en verklaren, biddend om de toepassende bediening van Gods Geest.

Ondertussen preekt Apollos vrijmoedig en vurig van geest, vol vreugde en naarstig de zaken des Heeren. Aquila en Priscilla luisteren aandachtig. Ze hangen aan zijn lippen. Ze drinken zijn woorden in. Het Woord is voedsel voor hun ziel. Ze zijn het hartelijk met Apollos eens. En *toch, toch...* Op het moment dat ze als het ware op het puntje van hun stoel zitten: nu komt het.., nu gaat de jonge prediker hun Koning, hun Zaligmaker uitstallen, uitschilderen; in de gangen van Zijn vernedering, in de gangen van Zijn verhoging, maar ook de noodzaak van Zijn lijden en sterven, dan zegt hij: 'Amen'.

Wat jammer... Wat verdrietig... Ze *missen* wat in zijn preek. Ze zijn het van de apostel Paulus zo anders gewend. Die preekte veel meer de volheid van de Heere Jezus Christus, Zijn dierbaarheid en gewilligheid in het ontvangen van arme zondaren.

Nee, dit echtpaar mist iets *wezenlijks* in de prediking van Apollos. En... wat doen ze? Leest u maar mee in vers 26: *En als hem Aquila en Priscilla gehoord hadden, namen zij hem tot zich en legden hem den weg Gods bescheidenlijker uit.*

Op een gegeven ogenblik is de dienst afgelopen. Zij hebben Apollos opgewacht, groeten hem hartelijk en vragen hem om bij hen te verblijven.

Weet u wat Apollos ziet in hun ogen? Weet u wat hij bij hen opmerkt, tot zijn blijdschap en verwondering? Liefde. Bewogenheid. Ernst en geduld. Het beeld van zijn Meester.

Ze zeggen tegen hem: 'Apollos, ga je met ons mee naar huis? Kom je bij ons koffie drinken? Gebruik bij ons de maaltijd. Wil je onze gast zijn? Wij zijn jouw gastheer en gastvrouw.'

Wat een heerlijke vrucht van Gods genade. Wat is het een voorrecht als u Aquila's en Priscilla's in uw gemeente hebt. Dat zijn de beste hoorders. Zij praten niet over de preek vanuit een kritische hoek. O nee, het zijn lastdragers. Het zijn mee-zuchters, Aärons en Hurs. Ze zijn goud waard, God zij dank. Als zij wezenlijke zaken missen in de preken, staan zij u op te wachten. Ze slaan hun armen om u heen.

U ziet het voor u: In het huis van Aquila en Priscilla zit Apollos aan de maaltijd. Halverwege kijken beiden hun jonge vriend doordringend aan. Vervuld met ernst, liefde en bewogenheid zeggen zij: 'Apollos, we hebben naar je geluisterd in de synagoge. We vallen daarvoor. Het is de taal van ons hart. We zijn het hartelijk met je eens! Maar.., en dan komt het: we missen iets fundamenteels in je preek. We missen de *Christus*. Zij leggen hem *de weg Gods* nauwkeuriger uit, zo leest u.

Heeft u weleens iemand de weg moeten uitleggen?

Heeft iemand u wel eens gevraagd: 'Kunt u mij de weg uitleggen naar die en die plaats?'

Dat is nog niet zo eenvoudig, hoor. U kunt dat het beste als u zelf die weg één of meerdere keren bent gegaan. Dan weet u waarover u spreekt. U weet dan ook wat u moet uitleggen. U kent dan ook de eventuele obstakels of verhinderingen of juist het mooie en heerlijke van die weg.

Aquila en Priscilla *weten* de weg Gods. Als het gaat om de Weg, zet u dan een streepje onder het woordje *de*. En het woordje Weg moet u met een hoofdletter 'W' schrijven. U begrijpt waar ik naartoe wil: Het gaat in het onderwijs van dit godvrezend en bejaarde echtpaar om Hem, Die van Zichzelf heeft gezegd: *Ik ben de Weg, de Waarheid en het Leven* (Joh.14:6).

Wat gebeurt er aan tafel bij Aquila en Priscilla? Ze leggen de weg Gods bescheidenlijker uit, dat betekent: overvloediger, in alle delen van de leer, van stuk tot stuk, van stap tot stap.

De weg Gods. Zij beginnen bij het begin: de heilsweg van God in de Zoon van Zijn eeuwig welbehagen. De weg Gods, dat is de weg van zalig worden. Ze vertellen Apollos niet alleen over de Zaligmaker, dat Hij de zaligheid heeft verdiend, maar ook over de weg *waarlangs* Hij het eeuwige leven heeft *moeten* aanbrengen. Ze leggen hem de weg uit *waarlangs* Sions betalende Borg aan het heilig recht van God volkomen heeft voldaan. Ze vertellen hem over Zijn weg van vernedering, de weg naar Golgotha.

Ze geven Apollos nader onderwijs. Ze zeggen: 'Apollos, het heeft God behaagd dat het Goede Vrijdag is geworden voor ons. Toen heeft Gods Geest ons als arme en verloren zondaren gebracht onder aan het vloekhout der schande, waar de Borg hing, bloedend, lijdend en stervend. Daar hebben onze geloofsogen gezien op Hem, het Lam van God,

dat ook onze zonden en schuld wegneemt. Door het geloof zeiden we: Hij is de mijne en ik ben de Zijne. Hij mijn zonde en ik Zijn gerechtigheid. Hij mijn vloek en ik Zijn zegen. Toen is het zware pak van zonde van onze schouder gevallen. Toen hebben we alles in Hem leren zoeken en vinden dat tot onze zaligheid nodig is.'

De weg Gods. Apollos, na Goede Vrijdag komt Pasen. Eeuwig wonder dat het Pasen is geworden. Gods Geest heeft ons geleerd dat Sions betalende Borg, onze Zaligmaker, niet in de dood kon blijven. Hij is onze gezalfde Koning, Die door Zijn opstanding dood, graf en hel verslonden heeft tot een eeuwige overwinning. Door Zijn opstanding heeft Hij onze zonden en schuld in het graf achtergelaten. In Hem zijn wij meer dan overwinnaars. In Hem ziet God geen zonde meer in Zijn Jacob en geen overtreding in Zijn Israël. Door Gods genade mogen wij weten dat wij begrepen zijn in Zijn opstanding. De apostel Paulus roept daarvan uit: *Welke overgeleverd is om onze zonden, en opgewekt om onze rechtvaardigmaking* (Rom.4:25).

Maar Hij is ook onze Hemelvaartskoning, Apollos. Op Hemelvaartsdag is Hij ingegaan in het binnenste heiligdom om met Zijn eigen bloed verzoening te doen voor onze zonden en schuld. Hij is met Zijn Offer, op Goede Vrijdag gebracht, verschenen voor het aangezicht Gods voor ons. Op grond van Zijn Offer is Gods recht verheerlijkt, de schuld is betaald, de straf is gedragen en de vloekende wet is tot zwijgen gebracht. Hij is in de hemel en Hij laat Zijn doorboorde Middelaarshanden en voeten aan Zijn Vader zien. Hij bereidt in het Vaderhuis met Zijn vele woningen voor ons een huis. Vanuit de hemel is Hij onze hoogste Profeet, Die ons onderwijst in de weg van zalig worden.

Alles van de mens moet verdwijnen, Apollos, wil Hij verschijnen. Hij moet wassen en wij minder worden, in een weg van sterven aan alles wat geen God en geen Christus is. Opdat Hij meer en meer gestalte krijgt in ons hart en leven. Hij is onze enige Hogepriester, onze Voorspreker, Die verzoening doet voor onze zonden. Hij bidt voor ons. Hij is onze eeuwige Koning, Die ons leidt en regeert door Zijn Geest. Ook bewaart Hij ons in het strijdperk van dit leven.

Het is Pinksteren geworden, Apollos. Zijn Geest maakt ons arm en leeg van onszelf. Maar Hij maakt ons vol van Christus, vol van Zijn liefde, genade, gunst en gemeenschap. Zijn Geest overtuigt van zonde, gerechtigheid en van oordeel. Zijn Geest maakt plaats voor Hem, openbaart Hem, verklaart Hem en verheerlijkt Hem in het hart. Ja, Zijn Geest getuigt met onze geest dat wij kinderen Gods zijn. Zij legden Apollos de weg Gods bescheidenlijker uit.

De weg Gods. Voor Apollos verborgen. Door Aquila en Priscilla uitgelegd. Wat een gezegend drietal in de huiskamer van Aquila en Priscilla. Zou u er bij willen zijn? Zou jij er bij willen zijn? Zou je je daar thuis voelen? Op je gemak? Is er plaats voor dit onderwijs, als het gaat over de Heere Jezus als de Weg, de Waarheid en het Leven?

Gemeente, waar zijn de Apollossen? Zijn er ook Aquila's en Priscilla's, mensen van God geleerd, die de weg Gods bescheidenlijker kunnen uitleggen?

Daar zit Apollos, de jonge doctor in de theologie. Vanmorgen in de synagoge was hij de prediker. Hier is hij dominee af. Nu is hij leerling. Hij wordt onderwezen in de weg Gods.

Weet u wat hij proeft in de woorden van Aquila en Priscilla? Weet u wat hij in hun ogen ziet? Liefde! Bewogenheid. Ernst. Het zijn twee kinderen van God, die niet *over* de weg Gods spreken maar *eruit*. Het zijn twee leesbare brieven van Christus. Ze ruiken naar hun Meester. Dat verbreekt zijn ziel! Het is Gods Geest, die het onderwijs aan zijn hart heiligt.

Hoe langer hij naar Aquila en Priscilla luistert, des te meer hij er achter komt dat hij zelf nog zo weinig weet. Hoe langer Apollos luistert; en Aquila en Priscilla hem de weg Gods nauwkeuriger en overvloediger uitleggen, des te blinder, armer en leger Apollos in zichzelf wordt. Zo werkt Gods Geest. Zo gebruikt de Koning van Zijn Kerk de genade en gaven die Hij schenkt in de harten van Zijn kinderen, ten nutte van elkaar. Hij geeft dat het licht mag opgaan in de ziel van Apollos. Dat horen we nog in het vervolg vanaf vers 27.

We gaan nu eerst samen zingen. Psalm 64 vers 10:

‘t Rechtvaardig volk zal zich verblijden,
Betrouwend op den Heer’ alleen;
D’ oprechten zullen, weltevreeën,
Terwijl zij Hem hun harten wijden,
Zijn naam belijden.

De weg Gods. Voor Apollos verborgen, door Aquila en Priscilla uitgelegd. We letten ten derde op:

3. De weg Gods wordt door Gods Geest gezegend

De weg Gods. Eigenlijk zouden we kunnen zeggen: De Heere Jezus. Hij is de weg tot God. Niemand kan tot de Vader komen dan door Hem. Apollos krijgt de weg Gods bescheidenlijker uitgelegd. De Heere zegent dit Bijbelse, bevindelijke onderwijs, door deze eenvoudige mensen gegeven.

Nergens blijkt dat Apollos boos geworden is. Integendeel. Hij luistert. Hij wordt voor het onderwijs en de houding van deze mensen ingewonnen. Er gaat veel van hen uit: liefde, bewogenheid en ware ootmoed. Maar dat is ook een vrucht die door Goddelijke genade Apollos siert. Hij is niet te groot, niet te hoog, niet te geleerd om zich door twee eenvoudige mensen in de weg Gods te laten onderwijzen. Dat is genade. Dat is ootmoed. Hoe meer genade u ontvangt, des te kleiner u bent in uzelf. De meest geoefende kinderen van God buigen het diepst voor de Heere en voor elkaar.

Op een gegeven ogenblik gaat Apollos weg uit Efeze. Hij wil naar Achaje reizen. In het begin van hoofdstuk 19 vinden we hem in Korinthe. Vooraf ontvangt hij in vers 27 van ons teksthoofdstuk zijn attestatie. U weet: een attestatie is een getuigschrift dat u meekrijgt van uw kerkenraad als u van de ene kerkelijke gemeente naar de andere gemeente verhuist. De kerkenraad van Efeze heeft Apollos onderwezen; ze hebben hem zijn attestatie mee gegeven.

Vooraf het tweede gedeelte van dit vers is treffend. Wat gebeurt er als Apollos in Korinthe aankomt? U leest: *Welke daar gekomen zijnde, heeft veel toegebracht aan degenen die geloofden door de genade.*

Dat wil niet zeggen dat er onder zijn preken velen tot geloof gekomen zijn.

Natuurlijk zien we daarnaar uit. Toch wordt er iets anders bedoeld: Het oorspronkelijke woord dat hier wordt gebruikt, ziet er op dat Gods kinderen in Korinthe onder de prediking van Apollos meer en meer mochten opwassen in de genade en in de kennis van de Heere Jezus Christus. Gods volk werd gesticht, gebouwd op het enige Fundament van de zaligheid, Jezus Christus en Dien gekruisigd. Is dat geen wonder? Daarvoor heeft God het onderwijs van twee eenvoudige mensen uit Efeze willen gebruiken.

Tenslotte vers 28: *Want hij overtuigde de Joden met grote ernst in het openbaar, bewijzende door de Schriften, dat Jezus de Christus was.*

Joden overtuigen... Dat valt niet mee. Dat is onbegonnen werk. Toch doet Apollos het. Niet in de synagoge maar op het marktplein. Vanuit de Schrift bewijst hij dat Jezus de Christus is. Jezus Christus is voor de Jood een ergernis en voor de Griek een dwaasheid. Apollos heeft echter zoveel Christuskennis, dat hij de Joden overtuigt. Hij bewijst vanuit de Schriften dat Jezus de Messias, de Christus, de Profeet, de Priester, de eeuwige Koning is van Zijn Kerk.

Beoordeelt u nu zelf: Heeft God het onderwijs van Aquila en Priscilla gezegend of niet? Wie durft dat te ontkennen? Apollos zal in de grote gemeente te Korinthe tot grote zegen zijn. Eerst wist hij alleen nog van de doop van Johannes. De weg Gods was voor hem verborgen. Nu overtuigt hij met grote ernst uit de Schriften, dat Jezus de Christus is. Het is voor hem persoonlijk Goede Vrijdag geworden. Ook hij is gekomen tot de heerlijke geloofsbelijdenis: *Onze Heere Jezus Christus, Die, zoals het in onze catechismus staat, ook mij gegeven is; van God geschonken door het geloof, tot wijsheid, tot rechtvaardigheid, tot heiligheid, en tot volkomen verlossing.*

Het volle licht valt op de Heere Jezus. Het wonder van de opstanding van de Middelaar wordt ook door hem beleefd en geëigend. Het Licht breekt door. De Zon der gerechtigheid gaat op in al Zijn heerlijkheid, dierbaarheid en schoonheid. Ook Apollos komt tot een meerdere kennis van Jezus Christus. In Zijn volkomen gerechtigheid voor God vindt hij zijn zaligheid en zijn leven.

Vanuit de volheid van Christus leeft Apollos nu. Dat heeft een weerslag op zijn prediking. Hij preekt de volheid van Christus. Zijn prediking wordt voller, ruimer, ernstiger, ook afsnijdender. Niets van de mens houdt hij overeind. Niets in ons maar alles in Christus, alles in Hem, zo reist Gods volk naar het hemelse Jeruzalem. Dit kenmerkt zijn preken. Zo bouwt Apollos verder op het werk van de apostel Paulus. Het is Paulus die plant. Het is Apollos die nat maakt. Maar het is God, Die de wasdom geeft.

De weg Gods... Waar zijn de Aquila's en de Priscilla's onder ons? Nee, we leggen niets in de mens, hoor. Het is alles genade. Het is alles vrucht van Gods werk. De God van Aquila, Priscilla en Apollos *leeft*. Op Zijn leerschool is nog plaats. Wellicht wordt deze preek gelezen in vakantietijd. De deuren van de scholen zijn dicht. Maar de deuren van de

school van de opperste Wijsheid zijn en blijven open voor leerlingen die niets hebben, niets weten en niet verder komen. Aquila en Priscilla zitten in de hoogste groep en Apollos aanvankelijk in de laagste klas.

Weet u wat het wonder is? Op Jezus' school zijn de leerlingen die het meest hebben geleerd, het kleinst. In die weg krijgt de grote Meester alle waarde. De weg Gods wordt daar nauwkeuriger uitgelegd. En je raakt er nooit in uitgeleerd. Tegen kandidaten tot de heilige dienst wordt wel gezegd: 'Hopelijk krijg je een Aquila en een Priscilla in je gemeente...' Wat ben je dan gezegend: een Aquila en een Priscilla, die de weg Gods bescheidenlijker uitleggen. Dan hoef je geen dominee te zijn. Je mag alleen luisteren. Gods Geest wil er in meekomen.

Aquila's en Priscilla's zijn wel dun. Ze zijn op één hand te tellen. Maar ze zijn er! De vraag is: zijn ze er ook onder ons?

Jongelui, wat een zegen als er levende gidsen zijn in je omgeving, die je meenemen op je levensweg en je heenwijzen naar het smalle pad. Zij zullen je ook waarschuwen voor de zonde en de wereld en bij tijd en gelegenheid de weg Gods bescheidenlijker uitleggen. Zijn Naam tot eer en tot zaligheid van je ziel.

Amen.

De slotzang is Psalm 113 vers 1:

Gij, 's Heeren knechten, looft de Heer';
Looft Zijnen naam, verbreidt Zijn eer.
De naam des Heeren zij geprezen;
Zijn roem zij door 't heelal verbreid,
Van nu tot in all'eeuwigheid;
Men loov' 't aanbidd'lijk Opperwezen.